

Wereldkampioene Emma Plasschaert zeilt uit het kielzog van Evi Van Acker

Met de hashtag #tracktokyoto op haar website wijst Emma Plasschaert, een goede planner, duidelijk de richting aan. De kersverse wereldkampioene, bescheiden en stressbestendig, is uit het kielzog van voorbeeld Evi Van Acker op weg naar Japan 2020.

PETER ROSSEL

Met onder meer een eerste, tweede, derde en vijfde plaats toonde Emma Plasschaert stevige regelmaat in de WK-week. Na de openingsdag prijkte ze op de achtste stek waarna ze geruisloos maar duidelijk via de vijfde en de vierde stek naar de tweede en eerste plaats krom. "Consistentie is belangrijk op zo'n lang evenement. Het is de kunst om aan boord verschillende dingen tegelijk te doen en ook nog een oog op de rest te houden", beseft de multitasker.

In de medaillrace, een flinke 24 minuten bij west-zuidwestenwind in de baai van het Deense Aarhus, controleerde Emma Plasschaert vooral olympisch, Europees en wereldkampioene Marit Bouwmeester, de enige die

"Het is goed dat concurrenten me nu serieus nemen"

Vader Bart Plasschaert, moeder Greet Mees, grootvader Raf Plasschaert en grootmoeder Lily Cuypers feliciteerden gouden Emma en haar zilveren Australische vriend Matt Wearn.

haar nog kon bedreigen. "Omdat ik nog geen slechte race gevaren had, kreeg ik voor de medaillrace meer vertrouwen en ademruimte. Het was een redelijk comfortabele situatie."

Champagne spuiten

De regelmaat in Aarhus was een kopie van haar hele seizoen. "Het was inderdaad een

heel mooi seizoen waarbij ik in bijna elke race vooraan eindigde. Kantelmomenten waren mijn eerste Wereldbekermedaille in Gamagori en de eerste Wereldbekerwinst in Marseille."

De wereldkampioene genoot van haar extra's. "Het is leuk op de prijsuitreiking met champagne naar je tegenstanders te spuiten. Met de hand op het hart naar de nationale hymne luisteren, is ook super", zegt Plasschaert, over wie het Koninklijk Paleis een felicitatie-tweet stuurde.

Sterkste jaren

"Slechts één keer om de vier jaar organiseert men een wereldkampioenschap om de eerste landenkwalificaties voor de Olympische Spelen toe te kennen. Het is dan ook mooier zo'n WK te winnen dan een ander. Dit is één van

dé belangrijkste kampioenschappen", aldus Plasschaert, die onze opmerking dat ze op haar 24ste een jonge wereldkampioene is, nuanceert. "Dat valt mee, want ik zeil toch al zeven jaar in deze boot. Maar mijn sterkste jaren moeten zeker nog komen. Op heel veel vlakken kan ik nog veel verbeteren. Zo moet ik nog veel aan mijn start oefenen. Maar zeg niet dat ik een jaar te vroeg wereldkampioene ben. Op het volgende WK kan ik even goed presteren maar met wat *malchance*, iets wat ik zelf niet in de hand heb, misschien als vijfde of tiende eindigen."

Twee jaar voor Tokio kijkt de concurrentie niet meer naar de sympathieke collega maar naar een stevige concurrente. "Ach ja, het is ook nodig dat ze me nu serieus nemen. Dat is goed", besluit Plasschaert kordaat.

EERST OP VAKANTIE IN AUSTRALIË EN DAARNA NAAR JAPAN

Na het WK was Emma Plasschaert amper twee dagen in Oostende. Vandaag vliegt ze met haar Australische vriend Matthew Wearn (WK-zilver in de Laser Standard-klasse, red) naar zijn thuisstad Perth.

"Ik ben heel blij dat

ik nu weg ben van de drukte. Twee weken in België zouden me niet helemaal ontspannen. Nu ga ik op vakantie met mijn vriend. Ik heb ook rust in mijn hoofd nodig. Dat is goed om het volgende jaar aan te vatten", zegt Plasschaert, die eind deze

maand naar Japan vliegt om de olympische locatie, de haven van Enoshima, te verkennen. "Het is goed dat we allebei in eenzelfde boot aan de top zeilen. Op sportief vlak is dit een luxe, een lange-afstandsrelatie is niet altijd evident." (rpo)